

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 5450/2021
10.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., коју заступа пуномоћник Петар Јовчић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Врање, кога заступа заменик Градског правобранилаштва, ради накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1182/20 од 21.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1182/20 од 21.06.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Основног суда у Врању Р1 32/18 од 06.12.2019. године одбијен је приговор недостатка пасивне легитимације истакнут од стране противника предлагача. Обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за експроприсано и одузето градско грађевинско земљиште, катастарске парцеле број .. КО Врање, град у површини од 1282 м2 и градско грађевинско неизграђено земљиште са кат. парцеле број .. КО Врање град у површини од 486 м2, све у укупној површини од 1768 м2, које су експроприсане по решењу Општинског секретаријата за управу, Одељење за управно – правне послове од 20.03.1992. године, исплати накнаду за сваки м2 преузетог земљишта по 3.900,00 динара, што за одузетих 1.768 м2 укупно износи 6.895.200,00 динара, са припадајућом законском затезном каматом од 06.12.2019. године па до коначне исплате. Противник предлагача обавезан је да предлагачу накнади трошкове парничног поступка.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 1182/20 од 21.06.2021. године одбијена је жалба противника предлагача и потврђено решење Основног суда у Врању Р1 32/18 од 06.12.2019. године. Одбијен је захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног другостепеног решења противник предлагача благовремено је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Испитујући побијано другостепено решење, у границама ревизијских навода у смислу одредбе члана 408, у вези одредбе члана 420. ЗПП и 27. став 2. Закона о

ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија противника предлагача неоснована.

У поступку доношења побијаног другостепеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, од предлагача је решењем Општинског секретаријата за управу – Одељење за управно-правне послове СО Врање од 20.03.1992. године експроприсано градско грађевинско земљиште са кат. парцеле број .. КО Врање, у површини од 1282 м², и градско грађевинско неизграђено земљиште са кат. парцеле број .. КО Врање у површини од 486 м², власништво овде предлагача. Земљиште је експроприсано ради изградње складишта – радишта, а за потребе Друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Општине Врање. Том приликом овде предлагачу није исплаћена накнада за експроприсано земљиште. Вештачењем у овом поступку утврђена је тржишна цена за експроприсану непокретност предлагача у износу од 3.900,00 динара по м², а на основу Одлуке о одређивању зона. Сходно наведеној Одлуци, предметне парцеле налазе се у плану детаљне регулације зоне 4, а земљиште се налази у трећој зони, у пословно-производној односно прерађивачкој зони, при чему је реч о комунално опремљеном земљишту, са изграђеним саобраћајницама, нисконапонском и водоводном мрежом и мрежом фекалне канализације. У току поступка позвано је јавно предузеће „Пошта“ да прихвати својство умешача и ступи у парницу, што је наведено предузеће одбило уз образложење да поменуто земљиште није приведено намени због које је експроприсано и да ЈП „Пошта Србије“ није у фактичкој државини тог земљишта. На описани начин је поступљено јер је противник предлагача истакао да је предметно земљиште, власништво предлагача, експроприсано за потребе крајњег корисника ООУП ПТТ Врање (сада ЈП ПТТ Врање), те да је то предузеће обвезник плаћања накнаде.

Нижестепени судови су становишта да је противник предлагача у обавези да предлагачу исплати утврђен износ накнаде за експроприсано земљиште. Како је решењем о експропријацији земљиште експроприсано у корист Општине Врање, а за потребе Друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Општине Врање, нижестепени судови закључују да је крајњи корисник по решењу о експропријацији Град Врање као правни следбеник Општине Врање. Висина накнаде је утврђена по тржишној цени, у складу са одредбом члана 41. став 2. Закона о експропријацији.

Врховни касациони суд је становишта да су одлуке нижестепених судова донете правилном применом материјалног права на утврђено чињенично стање. Сходно одредби члана 44. став 2. Закона о експропријацији („Сл. гласник СРС“, бр.40/84,... „Сл. гласник РС“, бр.6/90), важећег у време доношења решења о експропријацији, висина накнаде у новцу за експроприсану непокретност одређује се по тржишној вредности, према околностима у моменту закључења споразума о висини накнаде, а ако споразум није постигнут, према околностима у моменту доношења првостепене одлуке о накнади. У складу са одредбом члана 45. истог закона, накнада за експроприсано пољопривредно и грађевинско земљиште у грађевинском подручју одређује се у новцу према тржишној вредности таквог земљишта (став1), на основу података о тржишној вредности које даје служба друштвених прихода и података о износима из споразума о накнади за експроприсано земљиште, за последњу календарску годину у том месту (став 2). Сходно одредби члана 71. став 1. Закона, корисник експропријације је дужан да наведену накнаду исплати ранијем сопственику у року одређеном споразумом о накнади, односно у року од 15 дана од дана правноснажности одлуке о накнади.

Неспорна је чињеница да је од овде предлагача експроприсано градско грађевинско и градско грађевинско неизграђено земљиште у означеној површини, у корист Општине Врање, за потребе Друштвеног фонда за грађевинско земљиште и путеве Општине Врање. Неспорна је чињеница да између ранијег сопственика и корисника експропријације није постигнут споразум о накнади која се има исплатити ранијем сопственику. Стога је одлуком суда правилно обавезан овде противник предлагача као корисник експропријације по решењу о експропријацији да предлагачу као ранијем сопственику исплати утврђену накнаду. Накнада је утврђена према тржишној вредности за експроприсану непокретност у складу са одредбом члана 45. тада важећег Закона о експропријацији, односно у складу са одредбом члана 42. важећег Закона о експропријацији.

Неоснован је ревизијски навод противника предлагача да је предметну накнаду требало да плати крајњи корисник експроприсаног земљишта, а не Град Врање, који је само водио управни поступак експропријације. У току поступка је утврђено, а исто неспорно произлази и из решења о експропријацији, да је од предлагача експроприсано земљиште у корист Општине Врање. Стога је на плаћање накнаде правилно обавезан противник предлагача као корисник експропријације, који је као такав децидно одређен у решењу о експропријацији. Предлагач у току поступка није доказао да је експропријација фактички извршена у корист другог правног лица. Без утицаја је ревизијски навод противника предлагача да је катастарска парцела .. КО Врање, експроприсана од предлагача у површини од 1282 м², у катастру непокретности уписана као јавна својина РС. У конкретном случају није реч о својинском спору, за које би било релевантно ко је уписан као ималац експроприсаних непокретности, већ о поступку за утврђивање накнаде за експроприсане непокретности коју плаћа корисник експропријације. Врховни касациони суд је ценио и остале ревизијске наводе противника предлагача, али их је оценио неоснованим и без утицаја на правилност другостепене одлуке.

На основу изнетог одлучено је као у изреци, применом одредбе чл. 414 ЗПП, у вези одредбе чл. 420 ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић